

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

4 etder, 20 baxi

T. Hotaran

Jelentős esemény a kollektivisták életében

Ebben az évben rajonunk kollektív gazdaságai 400-500 kilóval több terményt takarítottak be hektáronként, mint az egyéni gazdaságok dolgozó parasztok. A kiserősi kollektivisták például összesen 2,623.800 kiló, a vingaiak 3,094.760, a feregázi kollektivisták pedig 1,145.000 kiló gabonát takarítottak be.

Hasonló szép eredményt értek el kollektivistáink az állattenyésztés, zöldség- és fűszernövények, valamint a konyhakertészet és a mezőgazdaság más ágaiában is. Az állattenyésztés, zöldség- és fűszernövények termesztés, szerződéses és melléktermékek jövedelméből a kiserősi kollektivisták 2,160.000 lej, a ságiak 1,184.000 lej, a vladimirescui kollektivisták pedig 1,600.000 lej bevételt könyveltek el. Egy millió lejen felüli jövedelmet valószínűleg meg még a vingai, keresztesi, kurtósi és más kollektív gazdaságok is.

A kollektivisták most ismét jelentős esemény, az évi terméselvárt és pénzügyi jövedelem elosztása előtt állnak. Ezt az eseményt nagy örömmel várják a szorgalmas kollektivisták, akik rendszeresen részt vesznek a munkában és jöminőségű teljesítményt végeznek.

Hogy a jövedelemelosztás jó körülmények között folyjék és kifejezője, erősítője legyen a kollektív gazdaságok további fejlődésének, a vezetőtanácsoknak, ellenőrzőbizottságoknak, brigádfelelősöknek, főkönyvelőknek és mindazoknak, akik felelős munkát végeznek, minden figyelmüket a jelentőségeltjes nap kidomborítására kell összpontosítani. Gondoskodni kell arról, hogy minden kollektivistát tudja előre, munkája után milyen jövedelemben lesz része. Ugyelni kell arra, hogy minden bevétel, költség, előleg és a kollektív gazdaság más gazdasági-pénzügyi kimutatása napra, időre legyen pontosan kész.

A vezetőtanácsok feladata ellenőrizni és biztosítani, hogy a 3. számú kimutatás teljes legyen. Vezessék be minden kollektivistának az év folyamán teljesített minden munkanaplóját, valamint a részére kiutalt természetbeni és pénzügyi előleget.

Ugyelni kell arra, hogy az alapszabály értelmében a kollektív gazdaság alapszövege emelkedjék, mert ez elősegíti a közvagyon növekedését. Ra-

jonunk legtöbb kollektív gazdaságában a mintaalapszabályzatot tiszteletben tartják és ennek eredményeként jelentősen gyarapodott a közvagyon. Vannak még egyes kollektív gazdaságok, amelyekben nem növekedett az alapszöveg, tehát nem foglalkoznak behatóan a gazdaság felvirágztatásával. Ennek következtében a teljes jövedelmet szétosztják. Így például az elmúlt évben az Andrei Saguna-i, zimándui, zimánduközi és sofronyai kollektív gazdaságokban nem tartottak vissza megfelelő mennyiséget a mintaalapszabályzatban előírt állóalpra. Nem véletlen tehát, hogy éppen ezekben a kollektív gazdaságokban mutatkozott hanyatlás, mind az új tagfelvétel, mind pedig a gazdaság fejlődése terén.

A jövedelem elosztásánál a kollektív gazdaságoknak gondoskodniuk kell, hogy félretegyék a megfelelő részt az öregek, rokkantak és ezek családjainak megsegítésére, a csecsemők és gyermekothton ellátására szolgáló alapra is. Az elosztás előtt a kollektív gazdaságoknak eleget kell tenniük az állam iránti kötelezettségeiknek, a gépalomások által végzett munka kifizetésének és a szerződéses kötelezettségeknek.

A teljesen elkészült kimutatásokat ellenőrzés végett be kell terjeszteni a

rajoni néptanács végrehajtó bizottságának, hogy az esetleges hibákat idejében kijavíthassák. A vezetőtanácsnak részletes beszámolót kell terjesztenie a nagygyűlés elé, amelyben fel kell tüntetni, hogyan teljesítették az évi termelési tervet és milyen munkamódszereket használtak, mennyi és milyen jövedelmet ért el a kollektív gazdaság és hogyan osztották azt el. A beszámolóban olyannak kell lennie, hogy tükrözze a valóságot és eredményesebb munkára ösztönözzön, mozgósítsa a kollektivistákat újabb sikerek megvalósítására, gazdaságuk további fejlesztésére, a közvagyon növelésére.

A zárszámadás alkalmára összehívott nagygyűlésre meg kell hívni az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokat, hogy azok személyesen győződjenek meg a közös munka fel-sőbbrendűségéről. Ily módon az évi jövedelemosztás ünnepi esemény s a kollektív gazdaság további fejlődését eredményezi és segíti az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokat, hogy minél hamarabb és minél nagyobb számban kövessék a pártmunkát.

Ciuculete I.,
a rajoni mezőgazdasági osztály kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások szolgálatának főnöke

A két filmjei

DOZSA GYÖRGY: november 25-ig: DON QUIJOTE (szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Délelőtt 10 és 12 óra: HALHATAT-LAN MELODIÁK.

N. BALCESCU: november 24-ig: FELREJÁRO SALAMON (román film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Délelőtt 11 óra: MATINÉ.

HERBAK JÁNOS: november 22-én: A 41-ik (szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

I. L. CARAGIALE: november 25-ig: UTCAI SZERENAD. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Délelőtt 11 óra: MATINÉ.

IFJUSÁGI MOZI: November 21-24-ig: délelőtt 11 óra: ARGENTINATÓL-MEXIKÓIG. 3, 5, 7 és 9 óra: ALI BABA ÉS A 40 RABLO.

SOLIDARITATEA (Gáj): november 24-ig: SZEGÉNY SZERELMESEK KRONIKÁJA (olasz film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

DECEMBER 30 (üzemi filmszínház): november 23-24-én: AZ ÁLMOK HAJÓJA. (német film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

TEBA (üzemi filmszínház): november 23-án: GANCSNELKULI LOVAG (olasz film), 3.30, 5.30 és 8.30-tól. Délelőtt 12 óra: MATINÉ.

Vasárnap, november 24-én délelőtt 12 és délután 3 óra: GANCSNELKULI LOVAG. Este 6 óra: ESO UTAN KOPONYEG (operett). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra: ALI BABA ÉS A 40 RABLO.

PROGRESUL (Ujarad): november 21-én: MA EJJEL MINDEN VÉGET ER (csehszlovák film).

ILIE PINTILIE (Mosóczi telep): november 30-31-én: THERESE RAQUIN (francia-olasz film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

MAXIM GORKIJ (Mikolaka): november 24-ig: A VASUTAS (olasz film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

PROGRESUL (Ujarad): november 21-én: MA EJJEL MINDEN VÉGET ER (csehszlovák film).

Ady előadás

Vasárnap, november 24-én a Szabó Árpád kultúrothonban Ady Endre születésének 80. évfordulójára műsoros ünnepélyt rendeznek. A nagy költő életét és munkásságát követő előadás után a Kisipari Szövetkezeti Unió kultúrgyűlése művészi műsort mutat be.

Az emberek valahogy még iskolás korukból magukkal hozzák a bizalmatlanságot a matematika és matematikusok iránt.

Pedig a számok, képletek világának varázsa vetekedik a művészetek lelketbilincselő hatásával. A matematika szerelmesei ugyanolyan rajongással boncolgatják egy-egy képlet rejtelmeit, amilyen láz fogja el például a festőt alkotó munkájában.

Sokan nem értik, milyen egyszerű dolog képletbe foglalni egy-egy igazságot, melynek magyarázatára különben könyvtárra való könyvet írhatnánk össze.

Mindaz azonban nem egy embernek, vagy egyes embereknek öncélú játéka, hanem a képletek mögött gépek, felhőkbe tornyosuló épületek, tervek, s már valóra váltott álmok sorakoznak. Minden szám, minden képlet mögött megtalálható a megformált, vagy a már készreformált anyag.

Ötvenhét matematikus: lelkes kis csoport

Bilátogattam a Matematika-Fizika Tudományos Társaság Aradi Fiókjának munkálataira. A kör tagjai többnyire tanárok, kis számban mérnökök. Grozescu Tibor, Fábrián György, Eliza Suteu, Demosoreanu Ana, Nadaban Alexandru, Szlachotka István más irányú elfoglaltságuk mellett találnak alkalmat arra is, hogy a Társaságban is tevékenykedjenek. Munkájukkal nem volt nehéz megismerkedni, mert éppen úgy, mint a matematikában, beszé-

Szanda Antal

a kiserősi kollektív gazdaság elnöke példamutatóan vezeti a közös nagy családot.

Az aradi

„Jóth Árpád” Irodalmi Kör Serestély Béla költő, a kör vezetőségi tagja, valamint az RNK Irószövetsége rendes tagja „Az élet a diadal” című verseskötete megjelenése és az ezzel egybeeső költői munkássága 50 esztendő évfordulója alkalmából 1957. évi november hó 24-én, vasárnap délután 17 órai kezdettel a „Varga Katalin” termelőszövetkezet - kultúrházban, (volt Meri klub.) Eminescu utca 28

ünnepi szerzői estet rendez, amelyre a költő tisztelőit, valamint az irodalom-barátokat meghívja a kör vezetősége.

Plakátművelés

November 23, szombat

BUKAREST I.: 5,55: Orvosi tanácsadó. 6: Hírek. 6,15: Román népi zene. 6,20: Az állami gazdaságok életéből. 6,45: Megjött a postás. 7: Hírek, lapszemle. 7,10: Szórakoztató zene. 7,30: Román népzene. 8,50: Szimfonikus zene. 10: Esztrádzene. 11: Hírek. 11,03: Szovjet szerzők műveiből. 12,15: Esztrádzene. 13: Hírek. 13,05: Szimfonikus hangverseny. 15,35: Zeneszerzőink folklór feldolgozásai. 15,15: Itt Moszkva beszél. 17: Hírek. 18: Könnyűzene. 19,05: Gazdasági megbeszélések. 19,15: Az Albán zene hete. 19,45: Válaszolunk hallgatóinknak. 19,55: Jóéjszakai gyerekek. 20: Hírek. 20,30: Irók a mikrofon előtt. 21: Táncczene. 21,15: Külpolitikai szemle. 22: Hírek, sport. 22,0: Táncczene. BUKAREST II.: 14: Hírek. 15,10: Forradalmi dalok. 16,20: Könnyűzene. 17,15: „A tudomány a béke szolgálatában”. 17,30: Esztrádzene. 18,05: Román népzene. 19,30: Táncczene. 21: Hírek. 21,15: Aki tud az nyer. 22: Wagner opera: Rajna kincse.

Eredményesen működő Tudományos Társaság

molójukban is világosan tükröződnek a tények.

Ötvenhét tagja van az aradi fióknak. Kis csoport ugyan, de tegyük hozzá lelkes és hozzáértő. Nyolc éve alakult meg népköztársaságunkban a Matematika-Fizika Tudományos Társaság, s szinte ezzel egy időben kezdte meg Florica Bucurescu elnöklétével munkásságát a Társaság aradi fiókjá is.

Sokrétű munka, szép eredmények

Fiatl egyesület tehát a Matematika-Fizika Tudományos Társaság, de munkájában máris sok a megvalósítás.

Országos viszonylatban minden évben megrendezik a Matematika-Fizika Olimpiázt, melyen a hetosztályos iskolák és a középiskolák diákjai nagy lelkesedéssel, s talán még nagyobb becsúgygyal vesznek részt. Verseny ez a javából, melynek több fokozatosan nehezedő szakasza van. Az országos döntőre már csak azok juthatnak el, akik a helyi és tartományi versenyen bebizonyították felkészültségüket.

Ezek a versenyek az aradiak mindig szép számban és figyelemreméltó eredménnyel vettek részt. Így ez évben a helyi szakasz matematika versenyén 358 középiskolai diák, a fizika versenyén 284 résztvevője volt. Terveztük az aradi iskolákat a matematika versenyen 43, a fizika versenyen pedig 75

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

A rajoni labdarugó bajnokság

küzdelmei is befejezés felé közelednek. Már csak két forduló van hátra és egyelőre áll a küzdelem Vinga és Pankola között. Az utolsó forduló eredményei a következők: Körtösi Recolta-Alunisi Recolta 3:0, Pankolai Energia-Mácsai Recolta 9:0, Zimánduközi Recolta-Galsai Recolta 3:0, Világosi Recolta-Szentlányi Recolta 3:0, Vingai Recolta-Kiseratosi Recolta 1:0, Kovaszinci Recolta-Majláti Recolta 3:0.

A táblázat a következő:

Vingai Recolta	9	6	3	0	31	10	15
Pankolai Energia	9	7	0	2	33	12	14
Világosi Recolta	9	5	2	2	22	12	12
Kiseratosi Recolta	9	5	1	3	16	6	11
Majláti Recolta	9	4	3	2	15	14	11
Körtösi Recolta	8	4	2	2	22	9	10
Mácsai Recolta	9	4	1	4	10	17	9
Szentlányi Recolta	9	3	1	5	8	20	7
Kovaszinci Recolta	8	2	0	6	10	20	4
Zimánduközi Recolta	8	2	0	6	10	25	4
Galsai Recolta	9	1	1	7	9	29	3
Alunisi Recolta							

Röplabda szakkbizottsági ülés

A Testnevelési és Sportunio röplabda szakkbizottsága felhívja az összes sportközösségek röplabda szakosztályainak felelőseit, hogy novem-

ber 26-án, kedden este 7 órakor a TSU helyiségében megtartandó fontos megbeszélésen feltétlenül jelenjenek meg.

Már csak elmaradt mérkőzések

vannak hátra a városi labdarugó bajnokság őszi fordulójából. Az őszi első kör kezdése azonban már eldőlt a Fl. Rosie FZ javára, amely nagy létszámmal végzett az első helyen. Az utolsó forduló eredményei: Energia I. Ranghet-Fl. Rosie Teba 3:0, Mik-

kelakai Recolta-Recolta Gépkezőpont 1:0, Fl. Rosie FZ-Ujaradi Recolta 3:0, Ségai Fl. Rosie-Epítőipari csapat 3:0, Fl. Rosie Vörös Triko-Progressul Panificatie 1:1. A táblázatot alább adjuk:

Fl. R. FZ	10	9	0	1	46	9	18
Fl. R. Libertatea	10	7	1	2	29	14	15
Recolta Gépkezőpont	10	5	3	2	22	11	13
Energia I. Ranghet	10	5	3	2	26	16	13
Progressul Panificatie	9	5	1	3	26	15	11
Ségai Fl. Rosie	9	4	1	4	23	25	9
Mikélakai Recolta	8	3	1	4	16	19	7
Fl. R. Vörös Triko	8	2	3	3	14	17	7
Ujaradi Recolta	6	2	0	4	5	18	4
Fl. Rosie Teba	10	1	0	9	8	46	2
Epítőipari csapat	10	0	1	9	10	35	1

A Fl. Rosie UFA Bukaresztben

vendégcserepel a labdarugó bajnokság „A” csoportjának utolsó fordulójára kerültek. Annak ellenére, hogy vasárnap az utolsó forduló jöttsszák le, hátra van még a szeptember 15-ől elmaradt forduló, amelyre december 1-én kerül sor, valamint a textilgyáriaknak még van egy elmaradt

mérkőzésük a Kolozsvár Dinamoval Aradon, s ezt előreláthatólag december 8-án rendezik majd meg. A vasárnapi bukaresti mérkőzést, amelyen a Bukaresti Locomotiva lesz az aradiak ellenfele, a Giulesti stadionban rendezik és a meccset a petrozsényi I. Dobrin vezeti.

A harmadik szovjet-lengyel találkozó

A világbajnoki selejtező mérkőzések során — mint ismeretes — a lengyel és szovjet válogatott csapataknak harmadik mérkőzést kell vívniuk, hogy eldöntsék, melyikük kerül be a stockholmi világbajnokság 16-os

döntőjébe. Ezt a mérkőzést vasárnap, november 24-én Lipcsében rendezik meg és mindkét ország válogatottja alaposan felkészült a döntő fontosságú találkozóra.

Nemzetközi vívómérkőzések Bukaresztben

Az RNK II. nemzetközi vívóbajnoksága után a fővárosban több nemzetközi barátságos vívótalálkozót bonyolítottak le éspedig Kairó város válogatottja a Progressul FZ vívóival mérkőzött. A férfi törversenyben Kairó 9:7 arányban győzte le a bu-

karestieket, párbajtörben pedig ugyancsak Kairó nyert 11:5 arányban. A román vívók közül az aradi származású Baia Mircea szerepelt a legjobban, aki a párbajtör versenyben valamennyi ellenfelét legyőzte.

Ifjusági asztali tenisz verseny

Ma, péntek délután 4 órakor a Május 9 klubban (Primu utca 2-4) kezdődik az ifjusági asztali tenisz-zók versenye, amelyen 1941-ben,

vagy később született ifjak és leányok vehetnek részt. Nevezni a helyszínen a verseny előtt lehet.

Harminchét évig tanítottam a matematikát, abból harminchat évet Aradon, a jelenlegi 2. sz. középiskolában. Ilyen hosszú munkában töltött idő után bizony nem könnyű megválnom a matematikától.

Rövid beszélgetésünkben azt állapítottam meg, hogy Bucurescu Florica nem is tudna megválni a matematikától, nem tudna elszakadni a képletek világától.

Emlékei helyett 5 inkább a jelenről és a jövőről beszél, elsősorban a Matematika-Fizika Tudományos Társaság munkájáról, amelyet ma éppúgy a magának érez, mint régebben azt az iskolát, amelyben tanított.

S mindezt önzetlenül teszi, a matematikáért, mert bátran elmondhatjuk róla, hogy a matematikát igazán szereti.

Tervek a jövőre

A Társaság tagjai a jövőben fokozni szeretnék tevékenységüket. Már megkezdtek a jövő évi Matematika-Fizika Olimpiász előkészítését. Idejében szerveznék, hogy folyamatos legyen a diákok felkészítése.

Főitleni kívánják a tagság létszámát. Ezen a téren Tapalaga elvtárs a kör titkára tevékenykedik. Ha az aradi tanárok és mérnökök megismerik a Társaság munkáját, úgy érzem, nem lesz nehéz dolga.

Réhon József

Közlemények HIRDETÉSEK Közlemények

A G. DIMITROV GYÁR ALKALMAZ lakatosokat, villamos hegesztőket, esztergyárosokat és kovácsokat

Az érdekeltek naponta 7-15 óra között jelentkezzenek a gyár 1. számú bejáratánál (személyzeti osztály)

A filharmonia szombat esti hangversenye

Az Aradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara szombaton, november 23-án este 8 órakor tartja VIII. szimfonikus hangversenyt. Műsor: Dvorák b-moll gordorkaver-seny, Valentin Gheorghiu: II. d-moll szimfonia (Aradon először). Vezényel: Boboc Nicolae. Közreműködik Radu Aldulescu, az RNK érdemes művésze, állami díjas.

Ma, pénteken, november 22-én délután 5 órakor oktatóhangverseny az ifjuság számára.

EDŐZÁRAS

November 22-én szép idő, derült égboltozattal. A hőmérséklet 6 és 12 fok között váltakozik. Ejfel minusz 2 minusz 8 fokig süllyed. Egyenletes déli, délkeleti szél. Reggel der és fagy.

A következő három napon szép idő várható. A hőmérséklet nappal emelkedik.

A TARTOMANYI MUZEUM tör-ténelmi osztályai: a régészeti, az 1848/49-es Forradalmi Múzeum, valamint a képtár román és magyar osztályai megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken d. e. 10-13-ig, d. u. 16-19 óra között.

LÁTOGASSÁK

Az Avram Iancu-téri teljesen átalakított TEXTILÜZLETÜNKET

ahol nagy választékban vásárolhatnak gyapot, gyapjú, selyem szőtteket, takarókat stb.

Ipari termékeket árusító Helyi Kereskedelmi Szervezet

EZÚTAL NEM FOGOK MEGFELEDEZNI RÓLA!

Pénteken, november 29-én a Központi Lotto ismét 50.000, 10.000 és 3000 lejes pótlutalmakat sorsol ki a megszokott pénztálmakon kívül.

Ezen a húzáson, akárcsak a Központi Lotto eddigi rendkívüli húzásain ugyanazzal a Lotto-szelvény-nel és minden ráfizetés nélkül lehet részt venni a megszokott, valamint a pótlutalmak sorsolásában.

Részleteket a Központi Lotto el-árusító helyein kapható, tájékoztató-ban olvashatunk.

Minden állam érdeke a béke biztosítása

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Henry Shapiro, az amerikai United Press hírügynökség moszkvai tudósítója interjút kért N. Sz. Hruscsovtól, az SzKP KB első titkárától. N. Sz. Hruscsov november 14-én fogadta az amerikai tudósítót és a következő beszélgetést folytatta vele:

H. SHAPIRO: Engedje meg, Hruscsov úr, hogy megkérdjem, melyek a Szovjetunió fejlődési kilitásai a közeljövőben az állami és politikai felépítésben végbenemő változások terén és a kultúra fejlődése terén?

N. Sz. HRUSCSOV: Nem tudom, hogy ezt a választ várja-e tölem, de elmondhatom, hogy gazdaságunk rendkívül nagy sikerrel fejlődik. Komoly eredményeink vannak mind az iparban, mind a mezőgazdaságban. Most még nagyobb lehetőségeket teremtetünk a gazdaság továbbfejlesztésére, a dolgozók életszinvinálának emelésére, az emberek anyagi és kulturális életkörülményeinek megjavítására. Az ipar és az építkezés vezetésének ez évben történt átszervezése a szövetségi köztársaságok és a helyi szervek jogkörének kiterjesztése lehetővé teszi, hogy jobban és ésszerűbben használjuk ki óriási erőforrásainkat. Jobb feltételek jönnek létre a munkások munkakörülményeinek növelésére, a termelés önköltségének csökkentésére s ennek folytán nagyobb felhalmozásra az iparban. Ez lehetővé teszi, hogy megfelelő összegeket fordítsunk az összes iparágak továbbfejlesztésére, lakásépítésre, kulturális-társadalmi célú építkezésekre és a dolgozók fizetésének közvetlen növelésére.

Iparunk minden évben újabb, jobban felkészült fiatal munkásokkal erősödik. Míg ezelőtt a munkások szori falusi ifjakkal bővült, akik közül sokan jóformán még irni-olvasni sem tudtak, s hosszantartó kiképzésben kellett részesülniük, hogy megtanulják a gépek kezelését, ma 7 vagy 10 osztályt végzett emberek jönnek a termelésbe és nagyresztük még a két éves szakiskolát is elvégezték. A termelésbe tehát ma nem olyan munkás áll be, mint azelőtt. Ez természetesen megváltoztatja, hogy a termelés megszervezése, a technika és a felismerések kihasználása, a munka termelékenysége magasabb színvonalra emelkedett.

H. SHAPIRO: Szeretném megkérdezni, hogyan vélekedik az állam fokozatos eltűnéséről?

N. Sz. HRUSCSOV: Ez valóban már folyamatban van. A szovjet állam fejlődése során az állami közgazdasági funkciók megváltoznak, bizonyos hatalmi szervek átalakulnak. Ami a hadseregünkre illeti, annak funkciója a szovjet állam védelme egy esetleges külső támadással szemben.

Vegyük például bírósági szerveinket. A Szovjetunióban jelentősen csökkent a bűnözők száma. Milliárdok és bírósági szerveinket a leggyakrabban csak hulligánokkal vagy közönséges bűnözőkkel van dolguk; a politikai bűncselekmény nálunk már ritka jelenség.

Azok közül, akik az utóbbi években jól megérdemelt büntetést kaptak szovjetellenes tevékenységükért, a legtöbbet külföldről becsmérelt ügynökök voltak. Illetékes szerveink éberen őrködnek a nép érdekei, a szovjet állam érdekei felett és leplezik az ilyen ügynököket. Határozottan állíthatjuk, hogy ebben az akcióban óriási szerepet tölt be maga a lakosság, és a szovjet népiúr.

Mi az állam kérdésében a marxista-leninista tanítás elveit valljuk, azokat a nagyszerű felfedezéseket, amelyeket V. I. Lenin „Állam és forradalom” című klasszikus művében fejtett ki. Mi azt mondtuk, és mondjuk ma is, hogy az állam hatalmi szervei fokozatosan el fognak tűnni és végül teljesen elhalnak, mint ahogy elhal maga az állam is. Ez azonban természetesen nem történhet hirtelen, hanem fokozatosan, a kommunista társadalom fejlődésének egyik szakaszában. Durva hiba, baloldali baklövés volna, ha már most gyengíteni akná az állami közgazdasági szerveinket, ha felszámolnánk hatalmi szerveinket, amelyek — mint mondtam — ma elsősorban védelmi szervek a külső ellenség cselvívésével szemben.

Szovjet államunk és ennek szervei intenzív névelő munkát végeznek a szovjet állampolgárok körében. Ebben ebben rejlik államunk ereje. Ha Ön tárgyilagosan figyelte a Szovjetunióban folyó életet, észre kellett vennie, hogy a nép mindenben támogatja a szovjet állam intézkedéseit az antiszociális jelenségek, a szovjet emberek békés munkáját zavaró elemek ellen. Mi küzdünk az emberek tudatában megbúvó kapitalista maradványok ellen. Ugy látszik azonban, hogy a lakosságnak egy

N. Sz. Hruscsov beszélgetése Henry Shapiroval, az amerikai United Press hírügynökség tudósítójával

bizonyos részében ezek a maradványok még sokáig fennmaradnak, mert felszámolásuk folyamata elég hosszú és bonyolult.

Ezenkívül az állam elhalásának folyamata sok tekintetben a nemzetközi helyzet függ. Ha a nemzetközi események gyorsabban fejlődnek a haladás irányában, akkor a külső támadás veszélye egyre csökken. Ennek folytán csökkenni fog a Szovjetunió fegyveres erőinek létszáma, csökkenni és megváltozni majd államunk összes többi szerve.

Ime, ezt mondhatom röviden erről a kérdésről.

H. SHAPIRO: Az irodalom és művészet kérdéseiről elhangzott nyilatkozata alapján szeretném megkérdezni, vajon a Szovjetunióban fejlődhetnek-e a különböző irodalmi és művészeti iskolák?

N. Sz. HRUSCSOV: Mindenekelőtt tisztázni kell, hogy mit ért Ön az „iskola fogalmán”. Az Ön felfogása szerint az iskola nyilván bizonyos irodalmi és művészeti áramlat. De mit értünk azon a szón, hogy áramlat? Nem egyéb ez, mint a lakosság bizonyos rétegei érdekeinek tükrözése. A polgári újságírók rendszerint azt mondják: nálunk az USA-ban, nálunk Angliában, nálunk Franciaországban a legkülönbözőbb iskolák és áramlatok érvényesülnek az írók és művészek soraiban. Igen, Önöknek például, az Egyesült Államokban, van burzsoázia; de az sem homogén, mert van monopolista burzsoázia és van kispolgárság. Vagy vegyük az értelmiséget. Az értelmiségiek egy része inkább a munkásokhoz, a dolgozó néphez húz. Egy másik része kiszolgálja a nagy monopolizmusokat. Minden osztálynak és minden közbeeső társadalmi rétegnek megvan a maga sajátossága, a maga szellemi áramlata. Természetesen mindezekben a burzsoa társadalom megosztása — kizsákmányolókra és kizsákmányoltakra való megosztása — tükröződik.

Szovjet államunk negyven éve áll fenn. A szovjet ifjú ma már csak a színházban vagy a moziban láthatja, hogy milyen is egy kapitalista. Ha ma egy husz-vér kapitalistát akarunk ábrázolni, akkor képzelt alakot kell megismertetnünk, mert a szovjet emberek nem kerülnek érintkezésbe kapitalistákkal. Gyárakban és üzemekben dolgoznak, minden az övék, a népé. Országunk életében beállott változások rányomjait belyegyük a szovjet emberek lelkiélete, az életéről az eseményekről, az egymáshoz viszonyokról vallott felfogásukra.

Ezért a mi irodalmunkban, a mi művészetünkben nincs és nem is lehet más áramlat, mint szovjet áramlat. Áramlat alatt bizonyos osztályok és társadalmi rétegek érdekeinek tükrözését értjük. Minden ilyen áramlatnak megvan a maga anyagi alapja, ezért van — hogy úgy mondjam — létjogosultsága. A Szovjetunióban nincsenek antagonisták osztályok és rétegek. Országunk társadalmi összeforrt, szocialista társadalom; nálunk csak dolgozók vannak. Ezért a szovjet embereknek, íróknak és művészeknek nincs szükségük arra, hogy különböző, egymással ellentétes áramlatokat hozzanak létre. Irodalmunk és művészetünk elválaszthatatlanul összefügg a nép életével, a nép életével és annak érdekeivel szolgálja. Azt kérdezhette persze: akkor hát ki ellen küzdünk ideológiái fronton? Ez ember kommunista nevelése nem varázsvessző-jelre végbenemő folyamat, hanem a kultúra fejlesztéséről, a szovjet ember világnézetének kialakításáról vitt harc folyamata. Az egészésség irányzat küzd a helytelen megnyilvánulások ellen, a burzsoa maradványok, a burzsoa befolyás ellen. Ez az a befolyás nemcsak lehetséges, hanem elkerülhetetlen is, mivel a föld jelentős részén még kapitalista államok vannak.

Vegyük például a körülöttünk levő amerikai rádióállomásokat. Mennyi moszkós rágalmat, ellenséges koholmányt terjesztenek ezek a rádióállomások! Vagy gondoljunk arra, hogy miféle rólapokat dobálnak le az imperialisták nálunk és a többi szocialista országban.

Az Ön véleménye szerint „el kellene ismernünk” az efféle „áramlatokat”? El kellene ismernünk egy „narkotikát, kapitalista zsoldban álló ivetemült embernek azt a jogát, hogy külföldön folytassa moszkós, galád üzleimét? Vagy engedjük meg neknek a hazátlan bitangoknak, hogy országunkon belül indítsák meg a maguk piszkos „áramlatát”? A szovjet emberek nem tűnének el ilyesmit. A szovjet emberek senki sem engedik meg, hogy ócsárolja népi hatalmunkat, rágalmazza népünket, országunkat.

Egyes polgári újságírók gyakran hangoztatják, hogy a pártosság az irodalomban és a művészetben kényszerűség. A népet szerető szovjet író vagy művész számára művének pártossága, az az óhajja, hogy minél nagyobb hasznára váljék népének, természetes szükségesség. Ezt hoven kifejezték íróink és művészeink maguk. A pártosság senki számára sem teher, ha meggyőződésből fakad. En csaknem negyven éve vagyok a pártban és nem kaptam semmiféle szankciót, sohasem éreztem tehernek azokat a kötelezettségeket, amelyek pártunk programja és szervezeti szabályzata alapján, mint párttagra rám hárulnak. Miért? Mert ez az ideológiám, így értelmezem én pártfeladataimat és kötelezettségeimet. Ezért számomra és minden párttag számára, pártfeladataim teljesítésében semmi olyasmi sincs, ami gátolná kezdeményező készségemet, akaratomat, a lejáró események megértését, így tehát a párt és a nép szolgálataival kapcsolatos feladatokat teljesítesem.

Mi a kultúra, mi az újság, a folyóirat — általában a sajtó? Ezek a nép életének tükröződései. Ha az író a népet szolgálja, a nép oldalán áll, alkotásában összefonódik a nép, a kommunista párt érdekei szellemes érdekeivel. A kommunista párt élcsapata, a nép élenjáró része, a pártban nincs más érdeke, mint a népnek. A párt mindennél előbbre valóban tartja a nép érdekeit, a nép jólétének fokozását, azt, hogy biztosítsa szocialista társadalomunk előmenetelét és fejlődését a kommunizmus felé. Ezért alakult ki országunkban az egység a népnek és a pártnak, mint a nép vezető részének, a társadalom élcsapatainak törekvései között. Nálunk az irodalom fontos szerep hárul, mert segíti a pártot az emberek helyes nevelésében, meggyőző erejű tudatukban a haladó, progresszív eszméket, amelyek pártunk munkáját irányítják. Nem véletlen az, hogy nálunk az emberi lélek mérnökeinek nevezik az írókat.

H. SHAPIRO: Vonatkozik ez a művészetre is?

N. Sz. HRUSCSOV: Az alkotás minden területére. Ösztönözi és támogatni fogjuk mindazt, ami egységes irodalmunkban és művészetünkben. Nemrég megjelent nálunk Dudincev írónak egy tendenciózus műve. A könyv szerzőjét megbírálták ezért, habár könyvének vannak érdekes, megkapó részei is. Véleményünk szerint ezt az írókat a helyes utra kell irányítanunk, a többiek pedig figyelmeztetni kell, hogy ne kövessenek el hasonló hibákat. Meg vagyunk győződve róla, hogy fog még Dudincev olyan könyveket is írni, amelyekért a kapitalisták nem dicsekszik majd. hanem szidalmaznak.

H. SHAPIRO: Ön a Legfelső Szovjet legutóbbi ülészakán előterjesztett beszámolójában azt mondta, hogy a termelés tekintetében a Szovjetunió a következő tizenöt évben utoléri, sőt el is hagyja az Egyesült Államokat. Azután pedig idézett egy számot, amely a legfontosabb iparág — a nehézipar — termelését szemlélteti. Vajon az, ami mondtam, a szovjet nép élet színvonalára is vonatkozik?

N. Sz. HRUSCSOV: Igen, kétségtelenül.

H. SHAPIRO: Azt jelent-e ez, hogy tizenöt év múlva a Szovjetunió egy színvonalon áll majd az Egyesült Államokkal?

N. Sz. HRUSCSOV: Az élelmiszer termelés tekintetében ez már jóval előbb be fog következni. Mi is voltaképpen az életszínvonal? Nem egyéb, mint az ember anyagi és szellemi szükségleteinek kielégítése. Lássuk elsősorban a táplálkozásra vonatkozó igényeket. Ma már teljes mértékben fedezni tudjuk a szovjet emberek kényes és zöldség-szükségletét és mindent elkövetünk, hogy már a következő években teljesen kielégíthessük a szovjet embereket vaj-, hús- és tejszükségletét is.

Már eddig is érezhetően emelkedett a szovjet emberek életszínvonalát. Tudjuk azonban, hogy a Szovjetunióban kevesebb termék esik egy főre, mint az Amerikai Egyesült Államokban. Ami azonban a fogyasztást illeti, az USA és a Szovjetunió közötti eltérés nem olyan nagy, mint a termelés tekintetében, mert az USA sok terméket külföldre exportál. A termelés és a fogyasztás két külön fogalom. A kolhozparaszatok és a mezőgazdasági dolgozók azt a feladatot tűzték maguk elé, hogy a következő években utolérják az Egyesült Államokat az egy főre eső tej-, vaj- és hústermelés tekintetében. Ezek a legfontosabb élelmiszerek.

H. SHAPIRO: Ön az ételről beszél, de hogy állnak a többi közszükségleti cikkel?

N. Sz. HRUSCSOV: Azért beszél elsősorban az ételről, mert nálunk, oroszoknál van egy mondásunk: nem fontos, hogy milyen a kunyhó, csak jó palacsinta süljön benne.

Most pedig beszéljünk a lakáskérdésről. Ön bizonyára ismeri a párt és a szovjet kormány nemrég hozott határozatát. Feladatunk felállítását, hogy 10–12 évben belül kielégítsük a nép lakásigényét. Mi minden családnak egy lakást, nem egy szobát, hanem egy lakást akarunk juttatni. Nem mondatom meg, mennyire lesz megfelelő minden egyes lakás. Valószínű, hogy 10–12 év alatt nem mind-egyik lakás nyújt még olyan kényelmet, amely mindenben kielégíti majd minden egyes ember igényeit. Ehhez kétségtelenül több idő kell. De mindenesetre megszüntetjük a lakáshiányt és a városi és falusi lakások tekintetében normális, emberi körülményeket teremtünk mindenkinek. Lehetőséges, hogy a falvakon ezt a feladatot jóval előbb fogjuk teljesíteni.

Ami a szovjet emberek rendelkezésére álló pihenőházakat és szanatóriumokat illeti, bizvást felvehetjük a versenyt akármelyik tőkes országgal. Sehol sem gondoskodnak úgy a dolgozók pihenéséről, mint a szocializmus országában. Vagy vessük például a lakosság orvosi ellátását. Nálunk minden állampolgárnak joga van az ingyenes orvosi ellátásra és kórházi kezelésre. S a lakosság orvosi ellátása állandóan javul.

H. SHAPIRO: De milyen a helyzet a közoktatásban?

N. Sz. HRUSCSOV: Az USA-ban egyes emberek aggodalmaskodnak azért, mert mi sok szakembert képezünk ki és a szovjet hatalom óriási sikereket ért el a főiskolai oktatás fejlesztésében. Most nem mi, hanem az amerikaiak népszerűsítik ezen a téren elért sikereinket. Valóban, nálunk több ifjú látogatja a műszaki és általános műveltségi főiskolákat, mint a tőkes országokban. Nálunk egyes területeken — például a fogtudomány terén — egy időben több szakembert képezünk ki, mint amennyire szükségünk volt. Mi elsősorban az ezaki tudományokban — a mechanikában, matematikában, vegyészetben, fizikában — igyekszünk szakembereket kiképezni. Ugy hiszem, hogy a szakemberek kiképzésében országunk határozottan élvelemen áll. És nálunk ezentul is állandóan javulni és tökéletesedni fog a szakemberek kiképzése.

H. SHAPIRO: A külföldi kommunista pártok vezetőinek részvételével az Októberi Forradalom évfordulója alkalmából rendezett moszkvai ünnepségeken ismét tápot adott arra, hogy egy új nemzetközi kommunista szervezet létesítéséről beszéljenek, olyanról, amely a Komintern, meg a Kominform volt. Megfelel-e ez a valószínűség?

N. Sz. HRUSCSOV: Véleményünk szerint ma nincs szükség ilyen szervezetre létrehozására. A Kommunista Internacionálé betöltötte pozitív történelmi szerepét. A Kominform is meglette a magáét. Most azonban a kommunista és munkáspártok rendkívül megerősödtek és nincs szükség többé külön központra, a kommunista mozgalom vezetésére. Ami a kommunista mozgalom vezetőinek értekezletét és időközönkénti összejöveteleit illeti, mi nem tagadjuk ezeknek a formáknak a hasznosságát.

H. SHAPIRO: Az összes kommunista pártok vezetőinek találkozóira gondol?

N. Sz. HRUSCSOV: Elsősorban a szocialista országok kommunista és munkáspártjai vezetőinek rendszeres találkozóira. Egybe kell hangolnunk országaink gazdasági fejlődését, gondoskodnunk kell az együttműködésről a gazdaság különböző ágaiban, amelyek az idők folyamán egyre gyorsabban fognak fejlődni és megerősödni. Természetesen politikai tevékenységünket is egybe kell hangolnunk.

H. SHAPIRO: Ön, mit tart helyesebbnek: az összes szocialista országok képviselőinek összejöveteleit, vagy a kétoldalú találkozót?

N. Sz. HRUSCSOV: Véleményünk szerint szükség van egyikre is, másira is. Arra is, hogy a testvéri országok összes kommunista és munkáspártjainak képviselői találkozzanak, és szükség van kétoldalú találkozókra is.

Hiszen tudjuk, hogy az Északatlanti blokk tagállamainak képviselői is találkoznak egymással! Tény az, hogy a NATO bizonyos tekintetben ugyancsak politikai szervezet, amely nemcsak katonai szempontból dolgozik tervekkel, hanem a munkásmozgalom és a nemzeti felszabadító mozgalom ellen is. Ebben az akcióban a

jobboldali szocialisták cinkostársai a kapitalistáknak. Vegyük például a „szocialista” Spaakot. Valóságos kincs ő a kapitalisták számára. Mi lehet kényelmesebb az imperialistáknak, mint az, hogy egy szocialistával dicsőíttessék és védelmeztessék a nagymonopoliók érdekeit! Valóban a NATO a nagymonopoliók szervezete, e szervezet titkára pedig egy olyan „szocialista”, aki a monopoliók politikáját támogatja.

A burzsoázia azt hiszi, hogy csak neki van joga összefogni, szervezkedni. Ha azonban a munkásoktól megteremtett saját szervezetét, ha a kommunista és munkáspártok elküldik képviselőiket egy értekezletre, akkor ez szertint annyit jelent, hogy összeesnek a találozók. Nem, uraim, az ilyen értekezletek a hatalmas munkásoktól megbízottainak, a hatalmas kommunista mozgalom képviselőinek a találkozója.

H. SHAPIRO: Ön a kommunista erők egysítéséről folyó szervezeti harcra gondol?

N. Sz. HRUSCSOV: Kétségtelen, hogy erőink egysítésének hívei vagyunk. A marxizmus-leninizmus az álláspontunk, Marx és Engels jelzőjét — Világ proletárjai egyesüljétek! — szent jelgének tekintjük. Ha az összes országok munkáscsapatjai egyesülnek és egybehangolják erőfeszítéseiket, hamarabb felszabadíthatják magukat. És a munkások megértették ezt.

H. SHAPIRO: Ha így áll a dolog, lehetséges-e békésen egymás mellett élni; ha nemzetközi sikon ideológiai harc folyik?

N. Sz. HRUSCSOV: Ön azt kérdezi, hogy lehetséges-e ez. Igen, lehetséges. Véleményem szerint nem is kellene ilyen kérdést feltenni, mert maga az élet válaszol rá. A munkások osztály marxista-leninista ideológiája és a burzsoa ideológia nem egy éve létezik, már régóta harcba állnak egymással, mégpedig nem csupán egy államon belül. Ennek ellenére a szocialista és a kapitalista országok mégis léteznek.

H. SHAPIRO: A kapitalista országok a Szovjetunióval együtt harcoltak Hitler ellen.

N. Sz. HRUSCSOV: Igaz, együtt harcoltak, mert érdekeik egybeestek. Vannak osztályérdekek — a burzsoázianak és a munkáscsapatjának, vannak nemzeti érdekek és vannak ellentétek az imperialista államok között. A második világháború idején olyan volt a helyzet, hogy a kapitalista országok kénytelenek voltak szövetséket kötni a Szovjetunióval a közös ellenség — az agresszív hitlerista Németország ellen.

H. SHAPIRO: Az Ön véleménye szerint szükség van-e most a baráti országok szolidaritására a Szovjetunióval?

N. Sz. HRUSCSOV: A szocialista országok érdekei mindenkor megkövetelik a szolidaritást, erők összeforrtóságát és egybehangolását, főként a nyugati országok agresszív politikájának aktivizálódása miatt. A nyugati országok, elsősorban az USA megalkotották a NATO-t, a bagdadi paktumot, a SEATO-t, s ezekben sok kapitalista ország vesz részt.

H. SHAPIRO: Ön a kapitalista országok közötti ellentétekről beszél. Vannak-e most ilyen ellentétek?

N. Sz. HRUSCSOV: Természetesen vannak és ez nem is lehet másként. Ez a kapitalizmus természetéből fakad. Nemcsak, hogy nem lehet letagadni a tőkes országok közötti ellentéteket, hanem arra kell gondolni, hogy ezek az ellentétek még éleződni fognak. Nem beszélék Önnek például az USA, Anglia és Franciaország közötti ellentétekről a különböző ázsiai és afrikai befolyási övezetekért folyó harcban. Ezidőszent Nyugat-Németország és Japán gazdasága erőteljesen fejlődik, ami magától értetődően nyugtalanítja az angol monopolistákat. Kevésbé valószínű, hogy megféleme az amerikai monopolizmus érdekeinek, ha Nyugat-Németország előre-törne, mivel a nyugatnémet monopolisták kénytelenek piacokat keresni, a piacok javarészt pedig ezidőszent az amerikai monopolizmus foglalkoztatja. Ez annyit jelent, hogy a nyugatnémet monopolistáknak el kell hódítani az amerikai monopolisták pozícióit. Ezt a kérdést nehéz barátságosan megoldani. Hány meg hány ilyen ellentétet tudnék említeni! Csupán a kommunizmustól, a népek szabadság- és függetlenségi mozgalmától való féltésem fogja el és leplezgeti némileg az imperialisták közti ellentéteket és ezek egyelőre ezért nem robbannak ki fegyveres összetalálkozás formájában.

H. SHAPIRO: Az Ön véleménye szerint észlelhetők-e a jelen pillanatban háborus légkör előtt mutatkozó jelek?

N. Sz. HRUSCSOV: Azt hiszem, hogy a jelen pillanatban nincs háborus légkör.

H. SHAPIRO: Nincs ilyen légkör a kapitalista országok között, vagy általában?

N. Sz. HRUSCSOV: Nem csupán a kapitalista országok között, hanem összességében véve a tőkes és a szocialista országok között sem. Az imperialisták mesterségesen szítják a háborus hangulatot. Dulles úr különösen nagy erőfeszítéseket tesz ebben az irányban. „A háboru határát” suroló politikája abban áll, hogy szüntelenül háborus hangulatot szít, de ez mégsem sikerül neki teljesen, mert jelenleg az erőviszonyok olyan természetűek, hogy maga Dulles is fél tőlük ezt a határt.

H. SHAPIRO: Ön úgy véli, hogy a közeljövőre elég jók a béke kilátásai?

N. Sz. HRUSCSOV: Meglehet, hogy igen. Ha elemezzük a második világháború előtti helyzetet, azt látjuk, hogy a hitlerista Németország minden előkészítet a háborúra; Németország, Olaszország és Japán megkötötték az úgynevezett antikommintern paktumot, létrehozták a Berlin—Róma—Tokió tengelyt. Természetesen most is van számos ilyen „tengely”, de ma már nincs meg a régi Németország, hanem két német állam van, két különböző rendszerrel. Franciaország sem ugyanaz már, ami volt, ott ma hatalmas munkásmozgalom létezik. És Olaszország sem az, ami volt, ott jelentősen megnövekedtek azok az erők, amelyek a békeharc álláspontjára helyezkednek. Általában az európai és ázsiai helyzet lényegesen megváltozott. Míg a múltban csak egyetlen szocialista állam létezett — a Szovjetunió, ma egész szocialista világrendszer van.

Ezenkívül a Szovjetunió helyzete ma egészen más, mint 1941-ben volt. Gazdasága, kultúrája, technikája és tudománya magas színvonalra emelkedett és kellemes számunkra, hogy ugyanaz az Amerika, amely mind-egykor azt hangoztatta, hogy az amerikai tudomány és technika fejlődésének színvonalát elérhetetlen a Szovjetunió számára, most arra készül, hogy két év alatt utolérje a Szovjetuniót a tudomány fejlődésében, sőt egyes amerikai személyiségek úgy vélik, hogy ehhez tíz év szükséges. Kérem, ezen nem fogunk összeveszni, érenek utol bennünket két év vagy tiz év alatt, mi ezért nem haragszunk meg.

Nézze kérem, mi megy végbe az ázsiai és afrikai országokban, a szabadságukért és függetlenségükért küzdő összes országokban. Mind fegyverrel, mind erővel, mind a népek felszabadítják magukat a gyarmatosítók uralma alól, szabad, emberi életet akarnak élni. Mit ért el Anglia egyiptomi kalandjával? Semmit! Most az amerikai imperialisták akarják elvenni a Közel- és Közép-Keletet az angol és a francia imperialistáktól; ez azonban nem fog nekik sikerülni. A Dulles által tervezett kaland, Törökország Szíria elleni agressziójának megszervezése katonai sikon kudarcot vall; Dulles azonban még nem mondott le terveiről és most martalócokat keres, hogy államcsinyt hajtsanak végre Szíriában és az amerikai monopolisták kedvére való kormányt juttassanak hatalomra.

Vagy nézzük Indiát, Burmát, Indonéziát. Erőteljesen hallatják szavukat a békeharcban.

Végso fokot tehát, ki harcolhat most, ha figyelembe vesszük a két ellenkező pólus, a kapitalista és a szocialista csoport köré tömörült erőket? A legrealisabb erő a nyugatnémetek képviselik. De még a nyugatnémetországi németek sem akarnak harcolni, torkig vannak az ilyesminnel, hiszen meg ma is érzik a második világháború következményeit. Még nem felejtették el a kapott leckeit; nem akarnak harcolni sem a fiatalok, sem az öregek, kivéve azokat a militarista köröket, amelyek az amerikai politika uszályhordozói. De a német militaristák is számot vetnek azzal, hogy ha most kirobbantanának egy háborút, elegendő volna néhány óra az összes nyugat-németországi jelentős katonai támaszpontok elpusztításához.

Ez a tényleges helyzet. Ezért hiszszük, hogy végülis még a legkardcsörtetőbb emberek is észreternek. Bármennyire is emészti őket a harci vágy, mégis rájuk lehet majd húzni a kényszerzubbonyt.

Pártunk XX. kongresszusa rámutatott arra, hogy a jelenleg kialakult helyzetben a szocialista és a semleges országok erói, valamint az USA és más nyugati országok haladó erői elháríthatják a háborút, ha helyes politikát folytatunk. Ugy vélik, hogy az egyiptomi agresszióra adott válasza és az, hogy az amerikaiakat sikerült visszatartani a Szíria elleni háború kirobbantásától, lényegesen igazolják a XX. kongresszus határo-

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Minden állam érdeke a béke biztosítása

(Folytatás a 3. oldalról)

zatainak helyességét. De ez nem jelenti azt, hogy a háború nem robbanhat ki. Már mondtam, hogy senki sem kezdekhet egy bolondról. A reális erőviszonyok azonban olyan természetűek, hogy a militaristáknak és a monopolistáknak, kétszer is meg kell gondolniuk, hogy kibontsák-e a háborút. Meggyőződésünk, hogy ha kibontsák a háborút — és ezt csak az imperialista országok robbanthatják ki, mert egyetlen szocialista államnak sem érdeke a háború, — a kapitalizmus megsemmisül és ez lenne az utolsó szenvedés, amelyet a kapitalista világ az emberiségre zúdított, mivel a kapitalizmus ökrökre jutott.

H. SHAPIRO: Ön hiszi, hogy az atom- és hidrogénháború körülményei közepette a világ egy része megmenthető?

N. SZ. HRUSCSEV: Természetesen. Nagy veszteségek lennének, az emberiség nagyon sokat szenvedne, de az ember nem tűnne el a föld színéről, a társadalom élni és fejlődni fog.

H. SHAPIRO: Ezt nem tudjuk, hiszen még nem volt ilyen háború.

N. SZ. HRUSCSEV: Nem volt, s jó volna, ha sohasse is lenne.

H. SHAPIRO: Ön nemrégiben a kapitalista és szocialista országok képviselőinek értekezletéről beszélt. Gondolja, hogy ez reális dolog?

N. SZ. HRUSCSEV: Azt hiszem, kevésbé valószínű, hogy a közeljövőben sor kerüljön egy ilyen értekezletre. Persze jogos a kérdés, hogy miért javasoltam ezt akkor a beszámolóban, s miért jelentem ki most, hogy ilyen értekezletre valószínűleg nem kerül sor egyhamar. Szerintünk nincs más kivétel út — össze kell hívni ezt az értekezletet. Minél előbb, minél hamarabb, az értekezletnek (s szerintünk ennek az értekezletnek nem az a célja, hogy egy cséste tea mellett kellemesen elbeszélgessünk) — annál rosszabb a béke ügyére nézve. Egy találkozás megsemmisít egyet jelent azzal, hogy a felek — számottevően a reális helyzettel — igyekezzenek létrehozni a szükséges megértést. E megértés létrejöttének egyedül előfeltétele a szocialista és a kapitalista országok létezésének elismerése és az, hogy egyik fél se avatkozzon be a másik belügyébe. A szocialista országok rendeltetelének, akárcsak a gránit. Elutasítunk mindenféle politikai feltételt, mint például a német kérdés megoldását a nyugati országok javaslatai feltételei alapján, vagy mint Dulles mondja, a kelet-európai kérdés megvitatását. Ilyen kérdés nincs. Minden országnak megvan a maga társadalmi rendje és az országok közti viszonyok a békes együttműködés útján elvén kell alapulnia, amelyet Kína és India olyan helyesen fogalmazott meg és amelyet a bandungi értekezlet továbbfejlesztett.

Ha ezt a tényt nem ismeri el, fölösleges a találkozás; semmi értelme annak, hogy alkudozzunk a találkozásról, abból úgy sem lenne semmi.

H. SHAPIRO: Nem lehetne ezeket a kérdéseket diplomáciai úton megvitatni, vagy az ENSZ útján?

N. SZ. HRUSCSEV: Egyet-mást teszünk az Egyesült Nemzetek Szervezetében. De jobban teljesítené a feladatát a szervezet, ha alkalmazná azt az elvet, amely tudomásunk szerint az amerikai igazságszolgáltatásban érvényesül, hogy tudniillik az elítéltek nem állíthatnak olyan tanukat, akiknek kötelezettségük van a felek valamelyikével szemben. Tudjuk, hogy az ENSZ-ben egyes küldöttségek olykor az USA mellett szavaznak, utána pedig küldöttségünkhez jönnek a melegezőknek, amiért nem a szovjet javaslatokra szavaztak, bár helyeslik őket. Nem tehetünk másképp — mondják, — az amerikai költésztől függünk. Vajon sok olyan ENSZ-tagállam van, amely adósa az USA-nak és önállóan cselekedhet?

Az ENSZ természetesen végez hasznos munkát is, ezért is veszünk részt az Egyesült Nemzetek Szervezetében, de a szerv tevékenységének vannak fogyatékségei. Ezt nem szabad szem elől tévesztünk.

Az USA most rákényszerítette a leszerelési javaslatot az Egyesült Nemzetek Szervezetére s azt akarja, hogy az albizottság a nyugati országok javaslatainak megfelelően vizsgálja meg a leszerelés kérdését, tehát olyan feltételeket akarunk a Szovjetunióra kényszeríteni, amelyek csak az USA és a többi nyugati hatalom számára előnyösek. Ez naivitás. Kérem szépen! Mi lehetőséget nyújtunk az USA-nak arra, hogy távolítsa el a tárgyalást az albizottságtól. Közzétük is ezt, s szilárdan ki is tartunk álláspontunk mellett.

H. SHAPIRO: Önök azt javasolták, hogy a bizottság vegyen részt az ENSZ összes tagállamai. De lehet-e vajon megegyezésre jutni a leszerelés kérdésében mind a 82 országgal?

N. Sz. Hruscsov beszélgetése Henry Shapiroval, az amerikai United Press hírügynökség tudósítójával

N. SZ. HRUSCSEV: Minden állam érdeke van a béke biztosításában, a nagyok és a kicsinyek egyaránt.

H. SHAPIRO: Egy kis országnak viszont nincs fegyverzele.

N. SZ. HRUSCSEV: De a kis országok népeinek is van szavuk ebben a kérdésben. Ha háború tör ki a nagy államok között, az nem hagyja őket érintetlenül.

H. SHAPIRO: De nincs reális esélyük ahhoz, hogy megoldják a kérdéseket.

N. SZ. HRUSCSEV: De erkölcsi nyomást fejthetnek ki.

H. SHAPIRO: Végrehajtható-e a leszerelés a kis országok segítségével anélkül, hogy alapvető megegyezés jöjjön létre a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és a többi nagyhatalom között?

N. SZ. HRUSCSEV: Kétségtelen, hogy nem, és ezzel tisztában is vagyunk. A mi javaslatunk azonban, amely egy, az ENSZ összes tagállamából álló bizottság létesítését irányozza elő, nem zárja ki a tárgyalások más formáit és módszereit — a kétoldalú, háromoldalú és a többi tárgyalásokat.

H. SHAPIRO: Hogy miért vonultunk ki az albizottságból? Ott a Szovjetunió egyedül állt a többi nagy ország a NATO tagállama. Három évig vettünk részt az albizottság ülésén és mindent megpróbáltunk. A Szovjetunió elfogadta az USA, Anglia és Franciaország számos javaslatát, de alig jelentettük ezt ki, az amerikaiak, angolok és franciák azonnal elláták saját javaslataikkal. Mi mindent elkövetünk, hogy megegyezés jöjjön létre. Valójában azonban az USA hallani sem akar a leszerelésről, s ha ezt nem akarja, miért vesszük félre a közvéleményt, miért keltsük azt a látszatot, hogy hasznos tárgyalásokat folytatunk? Megállapítottuk, hogy a nyugati hatalmak a tárgyalások kulisszái mögött tovább akarják folytatni a fegyverkezési hajszát, azért huzzák-halasztják a dolgokat, hogy tovább növeljék fegyverzetüket és hogy az egész világot a hidegháború állapotában tartás. Ugy velük, hogy jobb, ha a Szovjetunió nem vesz többé részt az albizottság munkálataiban. A világ közvéleménye így legalább látni fogja, hogy mit ér az albizottság munkája és nagyobb nyomást fog gyakorolni a kapitalista országok kormányaira. A kormányok kénytelenek lesznek figyelembe venni a népek akarát, kénytelenek lesznek keresni a megegyezés útját. Ami a Szovjetuniót illeti, mi mindig hajlandók leszünk ésszerű megállapodásokat kötni a leszerelés kérdésében.

H. SHAPIRO: Az Ön véleménye szerint a közeljövőben nincs kilátás leszerelésre?

N. SZ. HRUSCSEV: Nem tudom, mit jelent a közeljövő — ez a fogalom eléggé bizonytalan. Mi mindig készen állunk arra, hogy aláírjunk egy megfelelő megállapodást, ha a másik fél is hajlandóságot mutat erre.

H. SHAPIRO: Köztudomású azonban, hogy az álláspont semmiben sem közeledtek egymáshoz.

N. SZ. HRUSCSEV: Mi elég aprókérdések ismertettük álláspontunkat és azt mindenütt jól ismerik. Most a nyugati hatalmakon a sor.

H. SHAPIRO: Mi a véleménye az Egyesült Államokkal való kétoldalú tárgyalások lehetőségéről?

N. SZ. HRUSCSEV: Mi már nyilatkoztunk ebben a kérdésben, de álláspontunkat elterjedt értelmeztek. Az Egyesült Államok egyes személyiségei ugyanis attól tartanak, hogy ha országaink viszonyában javulás állna be, ez a nemzetközi feszültség enyhülésére vezethetne. Mi nem hisszük, hogy ha a Szovjetunió és az USA között kétoldalú megegyezés jönné létre, ez más országok kárára lenne. Nem, mi meg akarjuk javítani viszonyunkat az USA-val, de nem úgy, hogy rontunk országaink és a többi ország viszonyán.

A leszerelés csak úgy képzelhető el, ha nemcsak két állam, még ha a legerősebb két államtól, mint például a Szovjetuniótól és az Egyesült Államoktól van szó, hanem az összes államok támogatni fogják a leszerelés eszméjét. Ha országaink leraknak a leszerelés alapjait, amelyet az egész emberiség óhaj, ez valóban döntő lépés lenne. De a monopolizmus érdekeit képviselő amerikai kormánykörök egyelőre hallani sem akarnak erről, mert a monopolisták érdeke van a fegyverkezési versenyben. Az amerikai nép viszont nem akar háborút, fél a háborútól. Ugy hiszem, hogy ez a félelem nem alaptalan, mert a mai körülmények között a háború valóban borzalmas lenne, az USA pedig fennállása óta, a polgárhábo-

ru és egy Mexikóval folytatott rövid háború kivételével nem tudja még, hogy mi a háború. Ha nem történnek lépések a háború elhárítására, az amerikaiaknak olyan háborúban lesz részük, amelyet még nem ismer a emberiség; ez a háború nemcsak Európát és Ázsiát borítaná lángba, hanem ugyanolyan erővel az Egyesült Államok területét is.

Egyes amerikai személyiségek fenyegetik a Szovjetuniót. Kijelentik, hogy katonai támaszpontokkal vetk körül országunkat. Ez valóban igaz, körülvettek. De nem szabad megfeledkezni arról, hogy a modern haditechnika, a tengeraltató és a ballisztikai rakéták segítségével lehetővé teszi az USA valamennyi létfontosságú központjának elérését, azt, hogy zár alá vegyék az Amerikai Egyesült Államok kikötőit. A haditechnika fejlődésének mai szakaszában az USA épp olyan sebezhető, mint minden más ország.

Figyelembe kell venni ezenkívül azt is, hogy az európai és ázsiai országokban mind jobban erősödni fog a népek mozgalmak a NATO ellen, az országai területén létesített katonai támaszpontok ellen. Az USA igyekezik idegen területeken fenntartani katonai támaszpontjait, az Amerikai Egyesült Államoktól távolos előőrseinek tekintve őket. A katonai támaszpontok azonban nem pusztán területeken vannak, hanem a legsűrűbben lakott területeken. Mik is a támaszpontok? Ezek Anglia, Franciaország, Nyugat-Németország, Norvégia, Dánia, Olaszország, Spanyolország, Törökország és más országok területei. Ezeket a támaszpontokat azért építették fel, mert közel vannak hozzánk s így csapást mérhetnek a Szovjetunióra és a többi szocialista országra. De közel vannak hozzánk ahhoz is, hogy visszavágnak nekik. Feltételezhetjük, hogy a nyugat-németországi németek, a franciák, olaszok, angolok, görögök, spanyolok, dánok és mások előbb-utóbb csak rájönnek, hogy ha az amerikai imperialisták területeket a Szovjetunió és a többi békeszerető ország elleni támadásra használják fel, ez visszavágásra készteti a Szovjetuniót. A népek ezt meg fogják érteni és minden bizonnyal felemelik szavukat.

H. SHAPIRO: A rakétafegyver fejlődésével elvesztik-e jelentőségüket a katonai támaszpontok?

N. SZ. HRUSCSEV: Kétségtelenül. A bombázó repülőgépeket annak idején fel tudta tartóztatni a légelhárító tüzérség, a tüzérség vagy a légelhárító rakéta. A ballisztikai rakétát azonban semmivel sem lehet feltartóztatni.

On azt mondhatja: de hát a Szovjetunió nem szenvedne-e? Kétségtelen, hogy nekünk is nagy veszteségeink lennének. De nézze meg a mi területeinket és vessen egy pillantást Németországra, Franciaországra, Angliára. Nem kell stratégának vagy katonának lenni ahhoz, hogy észrevegyük a kirívó különbséget.

H. SHAPIRO: Amerikának is nagy területei vannak.

N. SZ. HRUSCSEV: Nem éppen olyan nagyok és figyelembe kell venni azt is, hogy az Egyesült Államoknak erős ipari koncentrációja van városai vannak, mint New York, Chicago, San Francisco és mások. A mi iparunk sokkal kevésbé van központosítva. Ezenkívül az iparvezetés átszervezésével biztosítottuk az ipar önálló vezetését is. Ez szintén megjavítja stratégiai helyzetünket.

H. SHAPIRO: De nem ez az átszervezés fő célja.

N. SZ. HRUSCSEV: Nem, nem ez volt a fő cél, ez másodrendű cél volt, de igen fontos cél.

H. SHAPIRO: Gondolja, hogy az USA-nak nincsen interkontinentális rakétája?

N. SZ. HRUSCSEV: Tökéletesen meg vagyok győződve arról, ha az USA-nak volna ilyen rakétája, ugyanúgy kilőtte volna a mesterességek holdat, mint ahogyan mi tettük. Hiszen mi az interkontinentális ballisztikai rakéta alapján lőttük ki a mesterességek holdat. Az USA egy 11 kilós mesterességek holdat szándékozik felbocsátani. Nevezhető-e ez ballisztikai rakétának? S még nem is tudni, mikor fog az USA ilyen mesterességek holdat felbocsátani. Mi pedig kilőttünk egy 83,6 kilós mesterességek holdat, utána pedig egy másodikat, amelynek hasznos súlya 508 kiló, s ha szükségesnek mutatkozna, megkészenedhetünk ezt a súlyt.

H. SHAPIRO: Szándékukban van-e Önöknek rövidesen újabb mesterességek holdat felbocsátani?

N. SZ. HRUSCSEV: Erre egyelőre nincs szükség. Tanulmányozunk kell a két első mesterességek hold felbocsátásával nyert tudományos adatokat.

H. SHAPIRO: Sokat beszélnek manapság a Holdba való repülésről.

N. SZ. HRUSCSEV: Mi nem keresünk helyet a Holdban, hogy oda-költözzünk. Jól érezzük magunkat itt is. De beszéljünk komolyan. A mesterességek holdak felbocsátása a Szovjetunióban nagy lépést jelent előre a bolygóközi repülés megvalósításának útján.

H. SHAPIRO: Engedje meg kérem, hogy visszatérjek a rakétákra. Az interkontinentális rakéták kívül vannak olyan ballisztikai rakéták is, amelyeket támaszpontokról bocsáthatnak fel.

N. SZ. HRUSCSEV: Az USA-nak vannak ilyen rakétái, ezek azonban nem interkontinentálisak. A mi számunkra az interkontinentális rakéta kérdése meg van oldva. Ha szükséges lesz, meg felröptethetünk mesterességek holdakat; annyit fogunk felröptetni, amennyi csak kell, hiszen ehhez nincs szükségünk semmilyen technikai újításra. Az szükséges csupán, hogy a hidrogéntöltet helyett a szükséges készleteket helyezzük el. Mi előállítottuk a hidrogéntöltetű ballisztikai rakétát is. A kísérleteket azonban vaktöltéssel rakétákkal hajtottuk végre. Szeretnők, ha sohasem kerülne sor hidrogéntöltetű rakéták kipróbálására.

H. SHAPIRO: Ön azt mondta az imént, hogy a rakéta-technika fejlődése folytán a bombázó repülőgépek már elavultak. Katonai vezetőink azonban úgy vélekednek, hogy ez az állítás nem helytálló.

N. SZ. HRUSCSEV: Nem is mondhatnák egyebet. Ha ugyanis azt mondanák, hogy ez így van, az amerikai adófizetők felténnék a kérdést: ennyi meg annyi milliárdot szedtek ki a zsebünkből, hogy bombázókat gyártsanak és most mit kezdtek velük? Az Önök katonai vezetőinek nehéz lenne lemondani a hadsereg technikai felszerelésének terén eddig folytatott politikájukról.

H. SHAPIRO: Véleménye szerint a Szovjetunió nemcsak az interkontinentális rakéták terén, hanem általában a rakéta-technika terén is felülmúlta az Egyesült Államokat?

N. SZ. HRUSCSEV: Kétségtelenül. Egyes amerikai személyiségek most azt hangoztatják, hogy segítségünkre voltak a második világ-háborúban foglyul ejtett német szakemberek. Ez természetesen, képtelenség. Gondolja csak el, Amerikai csapatok foglalták el a német V-1 lövedékek bázisait, magukkal vitték a főtervezőt, a szakembereket és az

egész berendezést. Ennek ellenére az USA-ban még a mai napig sem készítették el az interkontinentális ballisztikai rakétát.

A szovjet rakéta-technika megteremtése a szovjet tudomány és technika fejlődésének eredménye, a szovjet ipar vívmánya. Szovjet népek, szocialista államunk büszke ezekre az eredményekre.

Konstruktőrjeink olyan rakétákat hoztak létre, amelyek egy országunk ellen irányuló támadás esetén elpusztíthatnak minden támaszpontot Európában, Ázsiában vagy Afrikában. Rakétánk már az első kilövéskor pontosan célba talált. Ha megállapodásra jutunk az USA-val és a többi állammal a leszerelésre vonatkozólag, közös megegyezéssel kivihetnénk a rakétáinkat valamelyik lőterre, kitűznénk egy megfelelő célpontot és versenyeznénk a rakétákkal való céllovásban — mielőtt nuzumba helyeznők, vagy megsemmisíténők őket.

H. SHAPIRO: Engedje meg, hogy visszatérjek a Szovjetunió belső helyzetének kérdésére. Az SzKP KB júniusi plenáris ülése után és most, Zsukov marsall felmentésével kapcsolatban a külföldön azt állítják, hogy a szovjet vezetés nem stabil. Mit mondhat Ön ezzel kapcsolatban?

N. SZ. HRUSCSEV: Van egy közmondásunk: éhes disznó makkal áldozik. Az imperialista reakció képviselői nagyon szeretnék, ha a Szovjetunió vezetésében nem volna stabilitás és még álmukban is csak ezt látják. Negyven éve üldözi már őket ez a rögeszme és sehogysem tudnak megszabadulni tőle. Mi megértjük ezt, hiszen ők utóvégre kapitalisták.

Értet a „nem stabil vezetés” alatt? Bizonyára gyege, ingadozó vezetés. Minden előzetlétől mentes ember előtt nyilvánvaló, hogy ezt nem lehet elmondani a Szovjetunió vezetői szerveiről. Ami a vezető szervek összetételében bekövetkezett változásokot illeti, azok éppen pártunk Központi Bizottság kollektív vezetésének erejét bizonyítják. Vajon egy ingadozó, gyege vezetés hozhat-e volna-e olyan határozatokat, mint például a vezetésben több évtizede résztvevő Molotov kizárása a Központi Bizottságból, vagy Kaganovics, Malenkov, Szepilov kizárása? Vagy vegyük például Zsukov marsall esetét. Zsukov valóban nagy-szerű katonának és parancsnoknak bizonyult és megérdemelte magas

kitüntetéseit. Politikai téren azonban nagy hibákat követett el s ezért a párt Központi Bizottsága eltávolította a Központi Bizottság Elnökségéből és a Központi Bizottság tagjainak sorából. Mit mutat ez? Azt mutatja, hogy az SzKP Központi Bizottsága mindenkit megrendszabályoz, aki hibát követ el, tekintet nélkül multbeli érdemeire. A Központi Bizottság a párt akaratát juttatja kifejezésre, a nép pedig követi a pártot. Eppen ebben áll pártunk és kormányunk vezetésének ereje vagy, amint Ön mondja, stabilitása.

H. SHAPIRO: Egyes tisztelnek vajon nem a benyomásuk, hogy igazságtalanul jártak el Zsukovval szemben?

N. SZ. HRUSCSEV: Ellenségeink úgy kapaszkodnak bele a saját maguk által kiagyalt feltevésekbe, mint ahogy a földökli kapkod még a szalmaszál után is. Azok, akik azt hiteik, hogy Zsukov felmentése rossz vért fog szűlni, csalódni fognak. Pártunk, a szovjet nép, a szovjet hadsereg helyesen reagált erre a határozatra. Az egész szovjet nép teljes egységben és összeforrottsgában áll a párt és a szovjet kormány mellett.

H. SHAPIRO: Amikor Ön kollektív vezetésről beszél, a Központi Bizottságra, vagy a Központi Bizottság Elnökségére gondol?

N. SZ. HRUSCSEV: Pártunk Központi Bizottságára. Az Elnökség a Központi Bizottság végrehajtó szerve.

H. SHAPIRO: De a kezdeményezés az Elnökségtől indul ki, vagy a Központi Bizottságtól?

N. SZ. HRUSCSEV: Az Elnökség csak felveti azokat a kérdéseket, amelyek a párt érdekeinek megfelelnek, de a Központi Bizottság vizsgálja meg őket. A Központi Bizottság megvitatja az egyes kérdéseket s a párt és a nép érdekeinek megfelelő határozatokat hoz. A kollektív vezetést azonban nemcsak a Központi Bizottság tagjai képviselik, Pártunkban a kollektív vezetés fentől egészen a legalsóbb fokig érvényesül. A Központi Bizottság az SzKP legfőbb szerve. Utána következnek a szövetségi köztársaságok kommunista pártjainak központi bizottságai, a párt területi, tartományi, városi, rajoni bizottságai, amelyeknek tevékenysége ugyancsak a kollektív vezetés elvén alapul. Mindegyikük együttvéve alkotja pártunk kollektív vezetését. Eppen ez teszi lehetővé, hogy a párt eredményesen vezesse a szocialista építést valamennyi szektorban.

H. SHAPIRO: Engedje meg, hogy köszönetet mondjak, amiért lehetővé tették számomra, hogy beszélhessek Önrel.

Az ENSZ közgyűlés politikai bizottsága megkezdte Nyugat-Irán kérdésének vitáját

NEW YORK. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az ENSZ közgyűlés politikai bizottsága november 20-án megkezdte Nyugat-Irán kérdésének vitáját. Az ENSZ már négy éve vizsgálja ezt a problémát, de Hollandia kormány, — az Egyesült Államok és más gyarmattartó hatalmak támogatásával — megakadályozta a kérdés rendezését. Hollandia kormánya nem ismeri el Indonézia szuverenitását az indonéz terület része feltevést a kétszínű Nyugat-Irán lakosságának önrendelkezési jogára hivatkozva.

A politikai bizottság ülésén felszólalt Szubandrio, Indonézia külügyminisztere. Hangsúlyozta, hogy Hollandia képviselőinek az önrendelkezési jogról szóló hamis célszerű gyarmati politikájuk leleplezésére szolgálnak. Hollandia azért tartja fenn Indonézia mesterességek szétosztását, — hangoztatta az indonéz külügyminiszter, — hogy megakadályozza országunk fejlődését s hogy állandó külső nyomást gyakorolhasson rá. Hollandia Nyugat-Irán önrendelkezésére vonatkozó tételének elfogadása Indonéziának más indonéz szigetek és tartományok feletti szuverenitásának megkérdőjelezését s így Indonézia megosztottságába való beleegyezést jelentené.

Ha a nyugati hatalmak — hangsúlyozta Szubandrio — öszintén támogatják az önrendelkezési jog elvét, akkor megadják a gyarmati uralom alatt sínylődő valamennyi népnek szabadságát és függetlenségét.

Indonézia küldötte a továbbiakban felhívta az ENSZ közgyűlés figyelmét Hollandia és Ausztrália kormányainak november 20-i közös nyilatkozata következtében előállított veszélyre. A nyilatkozat — mint ismeretes — leszögezi ezen országoknak Nyugat-Iránban szembeni politikáját, ami alatt a katonai erők felhasználása értendő. Indonézia kormányát igen nyugtalanítja az a hír is, hogy Hollandia fegyvert szállít

Nyugat-Iránban — hangoztatta Szubandrio —. Hollandia kormánya jelenlegi erőföltésének tudatában megtagadja a tárgyalások folytatását s ezáltal a béke ügyére nézve igen veszélyes utat vezet. Nem lehet a végtelenségig próbára tenni a nép türelmét — hangoztatta beszéde befejező részében Szubandrio.

S. Marn, Hollandia küldötte, kijelentette, hogy kormánynak minden szándékában tárgyalásokat kezdeni Indonéziával Nyugat-Irán jövőbeni alkotmányával kapcsolatban, és hogy továbbra is fennhatóság alatt szándékozik tartani ezt a vidéket.

Hollandia küldötte a továbbiakban megkísérelte igazolni kormánynak gyarmati politikáját, Hollandiának a helyi lakossággal szembeni „civilizációs” kötelezettségeit emlegetve.

Portuondo, Cuba küldötte teljes egészében támogatta Hollandia gyarmati politikáját.

Abdallah Jafi, az As Sziasza című lap főszerkesztője és tulajdonosa vezércikkben mutat rá arra, hogy „Sziria és Egyiptom most együttesen haladnak ugyanazon a nemzeti úton. Ez az út megfelel valamennyi arab nép óhajának. Ez az igazi nemzeti út és célja megerősíteni a két ország politikai függetlenségét, a pozitív semlegesség előmozdítását.”

Az Ad Diar című lap hangoztatta, miszerint „a Sziria és Egyiptom közötti államszövetség súlyos csapást jelent az imperializmusra és ennek közép-keleti politikájára.”

Az Ad Diar című lap hangoztatta, miszerint „a Sziria és Egyiptom közötti államszövetség súlyos csapást jelent az imperializmusra és ennek közép-keleti politikájára.”

A Laoszi-i nemzeti egység-kormány megalakítása jelentős esemény a Laoszi-i nép életében

HANOI. (Agerpres.)

A Hanoi-i Nian Zan című lap november 20-i vezércikkében — közzönte a Patet-Lao-i csapatok képviselőinek részvételével megalakult Laoszi-i koalíciós kormányt — hangsúlyozza, hogy a Laoszi-i nemzeti egység-kormány megalakítása történelmi eseményt képez a Laoszi-i nép életében. Ezen kívül jelentős lépés az ország egységesítésének, valamint függetlensége megszilárdításának és az ország, állandó béke feltételei közötti felépítésének. Laosz egysége — hangsúlyozza a lap — tényleges befolyást gyakorol a béke megszilárdítására. Indonéziában és Délkelet-Ázsiában, valamint az Indonézia vonatkozó genfi egyezménynek teljes és pontos teljesítéséért irányuló harcban. Azt bizonyítja, hogy a békétárgyalás hatékony és jó módszer a fennálló ellentétek és viták kérdések rendezésére.

Laosz kormánynak és népének a béke megteremtése és az ország egysége útján elért sikere az imperialista erők komoly vereségét jelenti — hangoztatja a lap.